

Ой на снігу, на морозі бриндушечка сина, —
Отак і я, люде добрі, собі сиротина.
Та коби ж то сиротина без роду, без роду,
Але ж бо то гвер цісарський сушить мою вроду.

Ох гвере ж ти, карабіне! та як я бідую!
Хіба озьму три набої та й тя наладую;
Та як наб'ю, наладую, та й стрілю, та й стрілю,
Щоби кулі засвистали на славнім Підгір'ю!

Ой свиснули карабіни, ой свиснули ясні,
Аж учули в місті Львові легінки красні.
Ой слухайте, легіники: я гину, ой гину!
Не дайте ми загинати, — я вас не покину.